आथर्वणो बृहिदवः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

तदिदास भुवनेषु ज्येष्टं यतौ जुज्ञ उग्रस्त्वेषनृम्णः।

सुद्यो जज्ञानो नि रिणाति शत्रूननु यं विश्वे मदुन्त्यूमाः॥ १०.१२०.०१

यतः । उग्रः- उद्गूर्णः । त्वेषनृम्णः- दीप्तबल इन्द्रः । जज्ञे- जातः । तदित्- तदेव । भुवनेषु- ज्येष्ठम् । आस- अभवत् । विश्वे- सर्वे । ऊमाः- प्राणिनः । यम् । अनु मदन्ति- अनुतुष्यन्ति । सः । सद्यः-क्षणेन । जज्ञानः- जातः । शत्रून्- वृत्राणि । नि- नितराम् । रिणाति- हिनस्ति ॥१ ॥

वावृधानः शर्वसा भूयो जाः शत्रुर्द्धासायं भियसं दधाति।

अर्व्यनच व्यनच सिम्न सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु॥ १०.१२०.०२

भूर्योजाः- प्रभूतबलः। शवसा- बलेन। वावृधानः- वर्धमानः। शत्रुः- शत्रुशत्रुः सन्। दासाय-वासनादास्यभावनाय। भियसम्- भयम्। दधाति- यच्छित। अव्यनच्च व्यनच्च- जीवमजीवम्। सिस्ति- शोधयित। ते- तव। मदेषु- हर्षे। प्रभृता- त्वया भृतानि भूतानि। सं नवन्ते-सङ्गच्छन्ते॥२॥

त्वे कतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः।

स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समुदः सु मधु मधुनाभि योधीः॥ १०.१२०.०३

त्वे- त्विय । क्रतुमिप- सङ्कल्पान् कर्माणि वा । वृञ्जन्ति- समापयन्ति । ऊमाः- यजमानाः । एते-इमे । विश्वे- सर्वे । द्विः- जायया पत्या वा युगळभूताः । त्रिः- अपत्येन त्रिः । भवन्ति । स्वादोः स्वादीयः- मधुरतमः सन् । स्वादुना- माधुर्येण । सृज- उत्पाद्य । मधु- मधुरम् । अदः- अपत्यम् । मधुना- माधुर्येण । सम्- सम्यक् । सु- सुष्ठ । अभि- आभिमुख्येन । योधीः- योधय क्रीडयेति भावः ॥३॥

इति चिद्धि त्वा धना जयन्तुं मदेमदे अनुमदिन्ति विप्राः। ओजीयो धृष्णो स्थिरमा तेनुष्व मा त्वां दभन्यातुधानां दुरेवाः॥ १०.१२०.०४

इति- एवम्। चित्- एव। हि- खलु। धना- सम्पदः। जयन्तम्। मदेमदे- हर्षे हर्षे। विप्राः-मेधाविन उपासकाः। अनुमदिन्त- अनुतुष्यिन्ति। ओजीयः- बलीयान्। धृष्णः- शत्रुधर्षकः सन्। स्थिरम्- दाढर्थम्। आ तनुष्व- कुरु। दुरेवाः- दुर्गतयः। यातुधानाः। त्वा- भवन्तम्। मा दभन्-मा हिंसन्तु॥४॥

त्वयां व्यं शाशबाहे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि।

चोदयामि त आर्युधा वचौभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयाँसि॥ १०.१२०.०५

भूरि- प्रभूतानि । युधेन्यानि- योधनार्हाणि । प्रपश्यन्तः । रणेषु- युद्धेषु । त्वया- भवता । वयम् । शाशद्महे- वृत्राणि शातयामः । ते- तव । आद्युधा- आयुधानि । वचोभिः- मन्त्रैः । चोदयामि-प्रेरयामि । ब्रह्मणा- मन्त्रेण मेधया वा । ते- तव । वयांसि- ह्व्यानि । सं शिशामि- संस्करोमि ॥५॥

स्तुषेय्यं पुरुवर्पसम्भविम्नतंममाध्यमाध्यानाम्।

आ देर्षते शर्वसा सप्त दानून्य सक्षिते प्रतिमाननि भूरि॥ १०.१२०.०६

स्तुषेय्यम् - स्तुत्यम् । पुरुवर्पसम् - बहुरूपम् । ऋभ्वम् - उरुभासमानम् । इनतमम् - अतिशयेन स्वामिनम् । आह्यानां आह्यम् - अतिशयेन आप्तिहितकारिणमिति वैदिककोशः । आप्यम् - प्राप्यम् । इन्द्रं स्तौमि । शवसा - बलेन । सप्त दानून् - सप्त दानवान् भूर्भुवरादिसप्तभूमिकारोधकान् । आ दर्षते -आभिमुख्येन हिनस्ति । भूरि - प्रभूतानि । प्रतिमानानि - प्रतिरूपाणि । प्र साक्षते - प्रसहते ॥६॥

नि तद्धिषेऽवंरुं परं च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे।

आ मातरा स्थापयसे जिगुलू अर्त इनोषि कर्वरा पुरूणि॥ १०.१२०.०७

यस्मिन्। दुरोणे- सदने। अवसा- तर्पकेण हविषा। आविथ- अतृप्यः। तस्मिन् सदने। परं च अवरं च। तत्- धनम्। नि दिधषे- स्थापयसि। जिगत्न्- गतिशीले। मातरा- द्यावापृथिव्यो। आ स्थापयसि। अतः- तस्मात्। पुरूणि- बहूनि। कर्वरा- कर्माणि। इनोषि- करोषि॥७॥

इमा ब्रह्म बृहिंदेवो विवक्तीन्द्रीय शूषमिश्रयः स्वर्षाः।

महो गोत्रस्यं क्षयति स्वराजो दुर्रश्च विश्वां अवृणोद्प स्वाः॥ १०.१२०.०८

अग्रियः- प्रथमः। स्वर्षाः- स्वर्गसम्भक्ता। बृहद्दिवः- महाप्रकाश उपासकः। इन्द्राय- परमेश्वराय। शूषम्- सुखम्। इमा ब्रह्म- एतान् मन्त्रान्। विवक्ति- वदति। महः- महतः। गोत्रस्य- गोसमूहस्य। स्वराजः- स्वप्रकाशस्य। क्षयति- ईष्टे। विश्वा दुरश्च- सर्वद्वाराणि। स्वाः- आत्मीयानि। अप अवृणोत्- अपावृणोत्॥८॥

एवा महान्बृहिंदेवो अथर्वावौचत्स्वां तन्वर्मिन्द्रमेव।

स्वसारो मातुरिभ्वरीरिप्पा हिन्वन्ति च शर्वसा वर्धयन्ति च॥ १०.१२०.०९

एवा- एवम्। महान्- महात्मा। बृहिद्दवः- महाप्रकाशः। अथर्वा- चित्तवृत्तिनिरोधकः। थर्वितिश्चरितकर्मा तत्प्रतिषेध इति यास्कः। स्वां तन्वम्- स्वस्वरूपभूतम्। इन्द्रमेव- ईश्चनाधिदैवतमेव। अवदत्- अब्रवीत्। स्वसारः- स्वतः सरणशीलाः। मातिरिभ्वः- मातिरि अन्तिरिक्षे भूम्यां वर्तमाना वा। अरिप्राः- अदोषा अपः। हिन्बन्ति च- प्रेरयन्ति च। शवसा- बलेन। वर्धयन्ति च॥९॥

